

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Gaiță Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2016 – 04.12.2019;

Instanța de apel: 29.01.2020 – 10.03.2020;

Instanța de recurs: 25.06.2020 – 26.01.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Rezina) din 04 decembrie 2019, Gaiță Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Gaiță Andrei a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Gaiță Andrei la 07 iunie 2016, aproximativ la ora 17:00, acționând intenționat dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul dobândirii ilicite prin metoda sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, împreună și prin înțelegere prealabilă cu minorul Holodnic Alexandru xxxxx, a.n. xxxxx, conducând o

motocicletă ce aparținea ultimului, deplasându-se pe o stradă în s. Țîpova, r-nul Rezina, în mod deschis, în prezența proprietarului au sustras de la marginea drumului public un gânsac ce aparținea localnicului Sușinschi Mihail xxxxx, cauzând acestuia un prejudiciu material în sumă de 250 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal – *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane.*

2.1. Potrivit rechizitoriului, Gaiță Andrei a mai fost învinuit și de faptul că în același timp și loc, împreună cu minorul Holodnic Alexandru xxxxx a.n. xxxxx, cunoscând cu certitudine despre vârsta minoră a acestuia și folosindu-se de faptul vulnerabilității ultimului, intenționat, urmărind scopul provocării dorinței minorului Holodnic Alexandru xxxxx de a participa la infracțiune, l-a atras pe ultimul în activitate criminală, instigându-l la săvârșirea sustragerii deschise a unui gânsac cu costul de 250 lei ce aparține cet. Sușinschi Mihail xxxxx.

Acțiunile inculpatului au fost calificate de procuror pe acest episod în baza art. 208 alin. (1) din Codul penal – *atragera minorilor la activitate criminală, săvârșite de o persoană care a atins vârsta de 18 ani.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei penale cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- a-l recunoaște pe Gaiță Andrei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal și a-i aplica pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- a-l recunoaște pe Gaiță Andrei vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și a-i aplica pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 lei;

- în conformitate cu art. 84 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Gaiță Andrei, pedeapsa definitivă pe termen de 5 ani și 6 luni de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 12 000 lei.

3.1. În argumentarea apelului, partea acuzării a invocat că prima instanță, la pronunțarea sentinței de achitare a inculpatului Gaiță Andrei pe capătul de acuzare adus în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, incorect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, stabilite atât în cursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești.

A menționat apelantul, că din declarațiile martorului minor Holodnic Alexandru, dar și a inculpatului făcute în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat cu certitudine că inculpatul se cunoștea de mai mult timp cu minorul Holodnic Alexandru, erau consăteni și prieteni. Cunoștea că el este elev la liceul din

sat și respectiv, că nu a atins vârsta majoratului. La comiterea infracțiunii de sustragere Gaiță Alexandru își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor și le-a admis în mod conștient.

La fel, acuzarea consideră, că urmează de apreciat critic și declarațiile martorului Holodnic Alexandru or, ultimul este prieten cu inculpatul și putea fi determinat de a face declarații favorabile inculpatului și în cazul de față s-a adevărit faptul că inculpatul Gaiță Andrei, a acționat în scopul determinării minorului Holodnic Alexandru la comiterea faptei de jaf.

Mai mult, prin sentința Judecătorei Rezina din 31 octombrie 2016 (dosar nr.1-158/2016), procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Holodnic Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat, ultima având autoritatea lucrului judecat. Potrivit sentinței nominalizate, s-a constatat că „ ...la 07 iunie 2016, aproximativ la ora 17:00, inculpatul minor Holodnic Alexandru, a.n. xxxxx, împreună cu Gaiță Andrei, la propunerea ultimului, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în stradă în s. Țipova, raionul Rezina, în mod deschis au sustras un gânsac, ce aparține cet. Sușinschi Mihail xxxxx, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în mărime de 250 lei..”.

Prin urmare, existența unui act de condamnare în privința minorului Holodnic Alexandru, pentru aceleași fapte comise și de către inculpat, arată clar coparticiparea acestora la comiterea infracțiunii de jaf și de aici nemijlocit intenția inculpatului de atragere a minorului Holodnic Alexandru, în activitatea infracțională.

Consideră acuzatorul de stat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Gaiță Andrei pentru atragerea minorului Holodnic Alexandru la activitate infracțională constituie doar un mijloc de apărare, în situația în care circumstanțele de fapt dovedesc scopul și intenția acestuia, dar și legătura cauzală dintre fapta infracțională și urmările prejudiciabile. La fel, existența sentinței în privința minorului Holodnic Alexandru, are autoritatea lucrului judecat, fiind inadmisibilă constatarea lipsei vinovăției lui Gaiță Andrei pentru fapta de atragere a minorului la săvârșirea faptei infracționale.

Procurorul a mai invocat că pedeapsa aplicată de către prima instanță este prea blândă și nu va contribui la corectarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în opinia instanței de apel nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința primei instanțe și instanței de apel nu confirmă vina inculpatului privitor la atragerea minorului la activitatea infracțională.

Cu referire la declarațiile părții vătămate Sușinschi Mihail și a martorilor Vascan Filip, Arhirii Vladimir și Holodnic Alexandru, probe aduse de către procuror în susținerea învinuirii inculpatului, instanța de apel a menționat că acestea corespund și coroborează cu declarațiile inculpatului Gaiță Andrei și demonstrează cu certitudine nevinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, privitor la atragerea minorului la activitatea infracțională.

În sensul dat instanța de apel a reținut, că însuși minorul Holodnic Alexandru în ședința de judecată a declarat, că Gaiță Andrei, gășca a văzut-o pe drum, când au vrut să iasă din sat și că l-a muștrat când s-au oprit – de ce a luat gășca, iar înainte de a merge în sat Gaiță Andrei nu i-a ordonat ca să fure gășca.

De asemenea, inculpatul Gaiță Andrei a negat că ar fi fost inițiatorul sustragerii și implicit, că l-ar fi atras pe minorul Holodnic Alexandru la activitate criminală.

În continuare instanța de apel a considerat nefondată și poziția apelantului precum, că prin sentința Judecătorei Rezina din 31 octombrie 2016, procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Holodnic Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat (f.d. 111, 112) și această sentință are autoritatea lucrului judecat, or inculpatul Gaiță Andrei n-a participat în cadrul examinării acestui proces penal și nici măcar nu a fost audiat în cadrul acestui proces.

Apreciind din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității toate probele administrate, instanța de apel a remarcat, că nu i-au fost prezentate probe privind faptul, că inculpatul Gaiță Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. (1) Cod penal.

Făcând referire la prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța de apel a notat că încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, instanța de apel a statuat, că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului Gaiță Andrei în săvârșirea infracțiunii imputate lui, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Codul penal, respectiv prima instanță, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a concluzionat că Gaiță Andrei trebuie să fie achitat pe art. 208 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile sale a faptului infracțiunii.

5. Procurorul, în termenul prevăzut de lege, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

Invocând temeiurile pentru declararea recursului prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat consideră că instanța de apel neîntemeiat a menținut sentința în partea achitării lui Gaiță Andrei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, precum și în partea stabilirii acestuia a modalității de executare a pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Susține titularul recursului, că instanța de apel examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, or, la caz a fost stabilit cu certitudine că Gaiță Andrei, împreună cu minorul Holodnic Alexandru, cunoscând cu certitudine despre vârsta minoră a lui Holodnic și folosindu-se de faptul vulnerabilității ultimului, intenționat, urmărind scopul provocării dorinței minorului de a participa la infracțiune, l-a atras pe ultimul în activitate criminală, instigându-l la săvârșirea sustragerii deschise a unui gânsac cu costul de 250 lei, ce aparține cet. Sușinschi Mihail.

Remarcă acuzatorul de stat, că instanța de judecată în momentul aprecierii acțiunilor lui Gaiță Andrei și calificării acestora, nu a sesizat că ultimul săvârșind infracțiunea prevăzută de art. 187 Cod penal, fiind împreună cu minorul Holodnic Alexandru, l-a atras pe ultimul în activitatea criminală.

Fapta infracțională este demonstrată prin faptul că, din declarațiile martorului minor Holodnic Alexandru, dar și a inculpatului făcute în cadrul ședinței de judecată, s-a constatat cu certitudine că inculpatul se cunoștea de mai mult timp cu minorul, erau consăteni și prieteni. Gaiță Andrei cunoștea că el este elev la liceul din sat și respectiv, că nu a atins vârsta majoratului. La comiterea infracțiunii de sustragere deschisă Gaiță Alexandru își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor și le-a admis în mod conștient.

La fel, acuzarea consideră că declarațiile martorului Holodnic Alexandru urmau a fi apreciate critic, or, ultimul fiind prieten cu inculpatul, putea fi determinat de a face declarații favorabile în privința lui Gaiță Andrei.

Evidențiază procurorul, că prin sentința Judecătorei Rezina din 31 octombrie 2016, procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Holodnic Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat, sentința având autoritatea lucrului judecat. Potrivit sentinței nominalizate în privința lui Holodnic Alexandru, s-a constatat că la 07 iulie 2016, inculpatul minor Holodnic Alexandru, împreună cu Gaiță Andrei, la propunerea ultimului, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în stradă în s. Țipova, raionul Rezina, în mod deschis au sustras un gânsac ce aparține lui Sușinschi Mihail.

Astfel, existența unui act de condamnare în privința minorului

Holodnic Alexandru, pentru aceleași fapte comise și de către inculpat, arată clar coparticiparea acestora la comiterea infracțiunii de jaf și de aici nemijlocit intenția inculpatului de atragere a minorului Holodnic Alexandru, în activitatea infracțională.

Nerecunoașterea vinovăției pe episodul art. 208 Cod penal, constituie doar un mijloc de apărare, deoarece minorul Holodnic Alexandru cu siguranță nu săvârșea infracțiunea de jaf, dacă inculpatul Gaiță Andrei nu oprea motocicleta.

La fel urmează a fi apreciate critic declarațiile ultimului că a observat gășca la Holodnic Alexandru doar când a ieșit din satul Țîpova, precum că ceva îl bătea la picior, văzând în mână la Holodnic Alexandru o găscă.

Astfel, instanța de apel neîntemeiat a considerat că Gaiță Andrei corect a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) din Codul penal.

De asemenea, recurentul evidențiază că instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală. Or, dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța să indice în hotărâri, motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei.

6. Inculpatul Gaiță Andrei a depus referință la recursul procurorului, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, considerând că decizia instanței de apel este întemeiată și legală.

7. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de

probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

După cum rezultă din materialele cauzei, titularul cererii de recurs invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În acest sens Colegiul penal reține că potrivit sentinței, Gaiță Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, totodată fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an, soluția respectivă fiind menținută în totalitate și de către instanța de apel.

Deși sentința a fost contestată cu apel de către procuror, care a invocat dezacordul cu soluția primei instanțe în partea achitării lui Gaiță Andrei de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a pătruns în esența argumentelor formulate, trecând asupra acestora în mod superficial, nefiind motivată respingerea acestora.

Din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel a respins probele aduse de către procuror în susținerea învinuirii inculpatului în baza art. 208 alin. (1) Cod penal, considerând că declarațiile părții vătămate Sușinschi Mihail și a martorilor Vascan Filip, Arhirii Vladimir și Holodnic Alexandru, coroborează cu declarațiile inculpatului Gaiță Andrei și demonstrează cu certitudine nevinovăția acestuia privitor la atragerea minorului la activitatea infracțională.

Însă sub acest aspect instanța de apel nu a analizat probele enunțate în

coroborare cu circumstanțele săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, Gaiță Andrei era împreună cu minorul Holodnic Alexandru, pe aceeași motocicletă, erau consăteni și prieteni. Gaiță Andrei conducea motocicleta lui Holodnic Alexandru, a oprit-o la un moment dat, minorul Holodnic Alexandru a sustras gânsacul și ulterior împreună au dispărut de la locul săvârșirii infracțiunii.

În circumstanțele în care ei erau prieteni, rezultă că Gaiță Andrei cunoștea că Holodnic Alexandru este elev la liceu și respectiv, că nu a atins vârsta majoratului. La comiterea infracțiunii de sustragere Gaiță Andrei își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor și le-a admis în mod conștient.

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a trecut cu vederea și faptul, că prin sentința Judecătorei Rezina din 31 octombrie 2016 (dosar nr.1-158/2016), procesul penal în cauza penală privind învinuirea lui Holodnic Alexandru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat, ultima având autoritatea lucrului judecat.

Potrivit sentinței nominalizate, s-a constatat că „...la 07 iunie 2016, aproximativ la ora 17:00, inculpatul minor Holodnic Alexandru, a.n. xxxxx, împreună cu Gaiță Andrei, la propunerea ultimului, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în stradă în s. Țipova, raionul Rezina, în mod deschis au sustras un gânsac, ce aparține cet. Sușinschi Mihail xxxxx, cauzându-i un prejudiciu material considerabil în mărime de 250 lei..” (fd. 111-112).

În contextul celor descrise rezultă, că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență argumentelor invocate de către acuzatorul de stat cu referire la faptul că, existența unui act de condamnare în privința minorului Holodnic Alexandru, pentru aceleași fapte comise și de către inculpat, arată clar coparticiparea acestora la comiterea infracțiunii de jaf și de aici nemijlocit intenția inculpatului de atragere a minorului Holodnic Alexandru, în activitatea infracțională.

În concluzie, instanța de recurs atestă că argumentele invocate în apelul acuzării nu au fost supuse verificării de către instanța de apel, argumente care, de fapt, țin de soluționarea fondului apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Față de considerentele mai sus arătate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural și se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

Totodată, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea

și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Călugăreanu Vitalie, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui Gaiță Andrei xxxxx în partea menținerii sentinței Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 04 decembrie 2019, prin care Gaiță Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea prin care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor